

Volonterska priča

U Crveni križ došao sam 2003. godine posjetiti jednu prijateljicu. Ona me upoznala s voditeljem Denisom, koji je tada bio zadužen za rad s mladim volonterima! Također me tada upoznala i s Goranom, budućim voditeljem za rad s mladim volonterima. Upoznao sam se s njima i kratko razgovarao. Predložili su mi da, ako želim, mogu i ja postati volonter, upoznati mlade volontere koji se okupljaju četvrtkom na sastanku u prostorijama Crvenog križa. Kroz sljedeća 2 tjedna razmišljao sam o tome i odlučio doći na jedan sastanak da vidim i čujem kako djeluje tim mladih volontera. Mogu reći da sam nakon nekoliko sastanaka odlučio biti aktivan volonter, pomagati i surađivati s mladim volonterima u Crvenom križu. Kao što je mnogima poznato, ja sam osoba koja je odrasla u Dječjem domu bez roditelja, pa tako ima i nekih sličnosti u druženju i volontiranju s mladima Crvenog križa. A to je pomaganje, razumijevanje drugih i drukčijih, dijeliti dobro i zlo, izgrađivati i jačati sebe kao osobu. Tako sam se brzo uklopio u rad volontera Crvenog križa koji djeluje u dvije skupine: mladež Crvenog križa i terenska jedinica. Ja više djelujem u terenskoj jedinici koja obuhvaća prenošenje raznih stvari, postavljanje šatora na terenu, dežurstvo na raznim kulturnim događanjima, itd. Uvijek sam spreman pomoći i nikada mi ništa nije teško, a to vam najbolje mogu reći prijatelji i suradnici s kojima volontiram i surađujem.

U Crvenom križu volonter sam 10 godina i mogu reći da sam upoznao dobre i divne prijatelje volontere i stručne suradnike koji djeluju u Gradskom društvu Crvenog križa. Na kraju ove volonterske priče rekao bih nešto kratko iz svojeg iskustva: Osoba sam koja uvijek želim pomoći i dati sve od sebe u volonterskom radu jer me ono ispunjava radošću i srećom.

Slobodan, volonter

